

DELO SINDIKATA

Člani našega kolektiva še vse premalo poznajo delo sindikalne podružnice. Marsikdo si misli, da plačuje članarino kar tako, brez vsakih koristi. Toda ni tako. Dobra sindikalna organizacija lahko v podjetju ogromno napravi za svoje člane. Možna so najrazličnejša nasprotja v kolektivu, razne krivice poedinim članom, nepravilni odnosi do podrejenih itd. Vse take in slične primere rešuje sindikalna organizacija.

Moramo reči, da je sindikalni odbor na svojih sejah razpravljal stvari, o katerih trdimo, da jih je pravilno zajel in jih skušal čimprej odstraniti. Že sama razprava na zadnji seji podružnice je pokazala visoko razgledanost članov odbora ter pravilno smer, ki jo imajo odborniki pri svojem delu. O čem so razpravljali?

Govorili so o pitni vodi, ki je nujno potrebna za delavce. Sklenili so, naj se napelje vodovod, oz. kupi balone, da bo vsaj nekoliko popravljeno to pereče vprašanje.

Razpravljali so tudi o dveh mojstrih, ki zaradi neznanja ali premale usposobljenosti za vodstva večjih oddelkov trpi produkcija. Sklep je bil, da naj uprava oz. delavski svet razpravlja o tem vprašanju in takoj reši ta problem. Razpravljal je o kvaliteti dela, ki je v nekaterih oddelkih slabša

in lahko škoduje celemu kolektivu, da ostane nekoga dne brez dela.

Odbor je ugotovil, da se je tarifni pravilnik sicer temeljito prediskutiral po oddelkih, da pa bi moral sam upravni odbor tarifni pravilnik ponovno pregledati in morebitne previsoke razlike med posameznimi oddelki popraviti.

Razpravljali so tudi o ventilaciji v politirni, ki je pomanjkljiva, ter o nujni ventilaciji v brusilnici.

Odbor je zahteval od uprave pojasnila in zagotovitve, o rešitvi teh perečih vprašanj. Sklep uprave je bil, da se ta vprašanja takoj rešijo, ker so tako nujna, da se ne morejo odgoditi na poznejši čas.

Podali smo samo primer dela sindikalnega odbora na zadnjem zasedanju, kjer člani odbora pravilno rešujejo težnje za napredkom.

Celotno njihovo delo je dejansko tako, kot je bilo delo tistih prvih delavcev, ki so začeli graditi tovarno. Polno volje do dela in zaupanja v naš končni uspeh.

Če bo delo sindikata tudi v bodoče tako, bodo tudi tisti člani našega kolektiva, ki so morda do sindikata malodušni, spoznali kako potrebna in vsestransko koristna je naša sindikalna organizacija.

Kje naj zidamo

V Logatcu se zgradi letno povprečno 10 stanovanjskih hišic. S porastom prebivalstva, predvsem s preselitvijo novih delavskih družin se bo verjetno število tistih, ki bi si radi postavili hišico, povečalo. Že ob sedanjem tempu gradenj bo imel Logatec čez deset let najmanj 100 stanovanjskih hišic več. Verjetno pa je, da bo v teh letih zgrajeno tudi kakšno večje stanovanjsko poslopje, morda tudi kakšna nova tovarna ali šola.

Če danes pogledamo Logatec z vrha Sekirice, vidimo, da je naš kraj ena dolga vas. Tukaj nekaj hiš, pa zopet tam nekaj hišic. Tako gre od Kalc tja do polja. Ta dolga vas je nastala predvsem zaradi tega, ker leži Logatec na podolgovati planoti. Pred par sto leti je bilo število prebivalstva majhno, prebivalci pa so bili skoraj samo kmetje, je razumljivo, da je vsak postavil svojo hišo čim dalj od sosed, tako, da je imel okrog hiše čim več zemljišč.

Z naraščanjem prebivalstva se je povečala tudi potreba po novih gradnjah. Toda kako naj se gradi, ko že danes ni dobiti primernih zazidalnih parcel? Kako, da ne, saj je prav v sredini Logatca ob glavni cesti ogromno lukenj brez hiš. Niti ena cesta ni ob obeh straneh zazidana.

Če pomislimo, da bo treba v taka divja naselja ščasoma speljati ceste, urediti kanalizacijo itd., vidimo, da dosedanji način zidanja privede do ogromnih komunalnih stroškov.

Naše oblasti so se z naraščanjem naselij temeljito bavile. Rezultat tega je bil odlok, ki je bil izdan v zadnjem času, po katerem se mora graditi prvenstveno v središčih vasi, tako, da so stanovanjske hišice na najmanjšem prostoru. Občinski ljudski odbor je na svoji seji v mesecu maju sprejel sklep po katerem naj se za Logatec napravi regulacijski načrt. Pregleda in poišče naj se najugodnejša mesta za gradnjo stanovanjskih

hiš, bodisi na državnih ali privatnih parcelah. Ko bo ta načrt izdelan ter od občinskega odbora sprejet, bodo lahko interesi zidali samo na mestih, (parcelah), ki bodo v načrtu predvidene. Privatne parcele bodo morali lastniki obvezno prodati, odnosno jih bodo lahko zamenjali za druga zemljišča, ležeča izven regulacijske črte. Ta sklep ljudskega odbora je pravilen, ter ga bo treba v najkrajšem času izvršiti, kajti celo manjše občine, kot na primer Borovnica, že imajo tak regulacijski načrt. Predno pa pride k rešitvi tega vprašanja, naj navedem nekaj misli, ki naj nakažejo smer ljudem, ki bodo pri tem sodelovali.

a) Logatec je treba v prvi vrsti zazidati tam, kjer so že obstoječe ceste, prometne zveze, vodovod in elektrika ter speljana kanalizacija. Zazida naj se čim manj zazidalne zemlje, to so predvsem parcele: kolodvor, Kramar, zemljišče Mandarge-Martin hrib, parcele ob cesti Kramar - Grasi itd.

b) Zazidalni odnosno regulacijski načrt nekega kraja je končni rezultat precej obširnega študija. Prva faza regulacijskega načrta je tako zvani »coning«, t. j. razdelitev kraja na področja. V coningu se predvidi glavna razdelitev zazidave, določi se industrijska cona, stanovanjska cona, upravno poslovno središče, kulturno prosvetni center itd. Zato se tak načrt imenuje »coning«. Druga faza regulacijskega načrta je tk. zvana regionalna osnova, pri katerih se v coningu označena ideja že bolj določeno opredeli. V industrijski coni se n. pr. določi mesta obratnim objektom, skladiščem, pomožnim obratom itd. Stanovanjska cona se predeli v predele, kjer naj bi stale majhne enostanovanjske hišice, kje dvojčki, četvorčki in končno stanovanjski bloki, predvidijo se glavne dovodne poti in podobno. Končna faza regulacijskega načrta je zazidalni ali situacijski načrt, v katerem se posameznim objektom že določi približna oblika, število nadstropij, torej višino končne stavbe, vršijo se ostale prometne zveze, peš pota, skratka tu ni več slepomišljenja, situacija je jasna, vrisane mere in dokončna razdelitev vsakega področja odnosno cone.

Vendar pa projektiranje regulacijskih načrtov ni tako enostavno, kot bi človek po zgornjem kratkem opisu sicer lahko mislil. Projektant se mora dodobra spoznati s krajem za katerega namerava izdelati regulacijski načrt, odnosno mu je poverjeno to odgovorno delo. Poznati mora način življenja, zemljepisne podatke, sestavo tal (poznati mora teren, kje je skalnat, kje je peščen, kje močviren). Na podlagi vseh teh podatkov sestavi glavno idejo bodoče regulacije.

Regulacijski načrt pa se seveda ne more uresničiti že v par letih. Dokončna izgradnja regulacijskih načrtov se predvideva vsaj za dobo 50 do 100 let. Zato mora biti tak načrt sestavljen s približnim vpogledom v bodočnost, to velja predvsem za prometne zveze. Kdo bi si n. pr. pred 100 leti mogel predstavljati do kakšne mere se bo razvil cestni promet, ko takrat niso niti poznali avtomobila, in kdo si končno more misliti danes, kaj nas čaka že v bližnji bodočnosti spričo velikih izumov in naravnost fantastičnih načrtov, ki danes pre-

plavljajo z mrzlično naglico razvijajoči se civilizirani svet.

Zato bo moral marsikdo uvideti in razumeti, ko se mu ne bo dovolila zidava stanovanjske hiše prav na mestu, ki si ga je sam izbral, temveč se mu bo na podlagi naprej predvidenega in premišljenega načrta določil primeren prostor. Kot primer, kako se napravi tak regulacijski načrt, objavljamo osnutek oz. predlog zazidave Poštnega vrta. Tu je predvidena zgradba fizikurnega doma s športnimi igrišči, otroškim igriščem ter gimnazijo. Del Poštnega vrta bo zazidan s stanovanjskimi hišicami, vogalna parcela pri Tollazziju pa je predvidena za bodoči kulturni center, ljudsko tehniko, knjižnico in mogoče novo moderno kino dvorano. Vse stavbe pa ležijo med samim zelenjem v parku. Pred samim fizikurnim domom, ki leži nasproti Narodnega doma, pa je predviden prostor za spomenik.

Načrt je izdelal naš arhitekt tovariš Kasal, ki projektira v okviru tega načrta že fizikurni dom, ki ga bomo v podrobnostih opisali v eni izmed naših prihodnjih številok.

c) Pri regulacijskem načrtu Logatca se poleg vsega še navedenega ne sme pozabiti na razvoj turizma. Zaradi tega se mora polagati pažnja tudi zunanjemu izgledu vseh novih gradenj.

d) Industrija naj se razvija na krajih odmaknjenih od samega centra.

To je samo nekaj misli, ki jih je treba upoštevati pri regulacijskem načrtu novega, sodobnega Logatca.

LOGAŠKA

— »Dobili bomo novo tovarno v Logatcu,« je završalo po vasi v ponedeljek. »Na poštnem vrtu ali pa pri Grassiju bodo postavili veliko tovarno za montiranje Mercedes avtomobilov«.

V torek so govorili, da bo zaposlila 200 ljudi.

V sredo so si baje inženirji že ogledali teren. Ugotovili so: »Logatec je za tako tovarno najboljši kraj.«

V četrtek je imela tovarna že 500 ljudi.

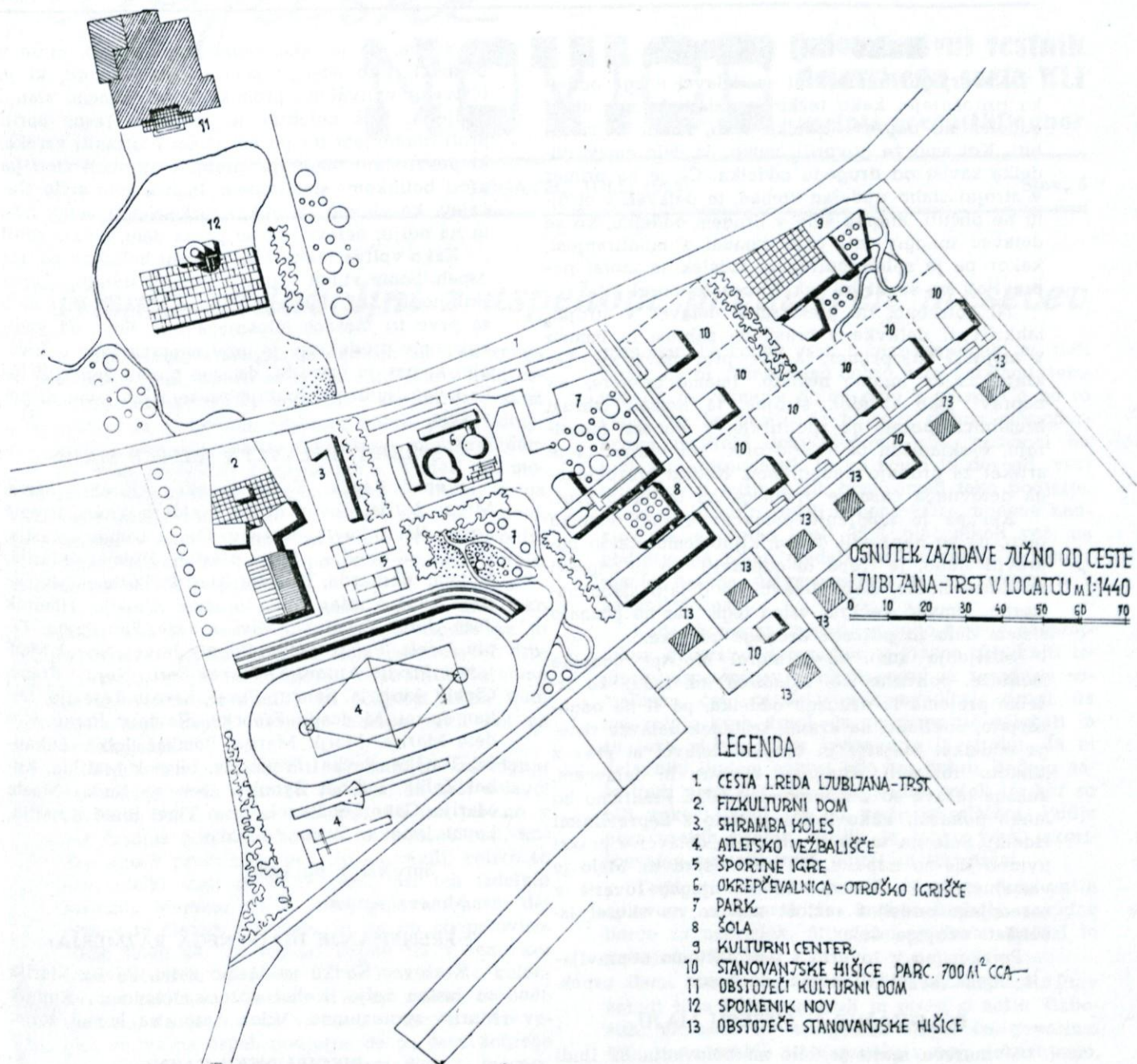
V petek so zvedeli, da bodo stali poleg tovarne ogromni stanovanjski bloki.

V soboto smo na občini sklenili, da bomo postavitev tovarne kar najlepše pozdravili. Zato smo poslali delegata na upravo za inozemska zastopstva v Ljubljani.

V nedeljo smo se ves dan razgovarjali, kakšno ogromno korist in kakšna pridobitev za Logatec bo postavitev te tovarne.

Do ponedeljka opoldne se je število delavcev v bodoči tovarni povečalo na 700, ob 15. uri pa se je vrnil delegat iz Ljubljane in povedal, da bi prišel v Logatec le en sam mehanik za mojstra v delavnico za popravila avtomobilov . . .

— Zamenjali bomo plakaterja v Logatcu, ki piše in riše plakate za logaški kino. Poglejmo kako dela. V soboto bodo vrteli n. pr. »Nesmrtni valček«. Plakaterski mojster napiše, da se bo začela kino predstava ob pol devetih zvečer. Na predstavo prideš točno, t. j. pet minut pred začetkom.

Kupiš vstopnico, vstopiš v dvorano, toda glej ga spaka, dvorana je prazna. »Tu nekaj ne more biti v redu,« si misliš. Vseeno se vsedeš na prostor označen na vstopnici in čakaš pet, deset, dvajset minut. Ljudje začnejo počasi polniti dvorano. Kmalu ti šine misel v glavo »Ali se je zmotil plakater pri napovedovanju pričetka predstave, ali pa so ljudje tako brezobzirni do sogledalcev, da prihajajo s polurno zamudo!«

Ko smo navili plakaterju ušesa, se je izkazalo, da on ni kriv. Rekel je namreč, da je v Logatcu tako kot drugod. Ura začetka predstave je pravilno napovedana, toda ljudje, vsaj nekateri smatrajo, da ne bi bilo prav, če bi na predstavo prišli točno ob napovedani uri. Po mišljenju teh zamudnikov, čim več zamudiš, tem več veljaš. Imenitnost teh ljudi merijo takšni po tem, koliko kdo zamudi.

Čimveč namreč zamudiš, vstopiš v dvorano s pokrivalom na glavi in glasno govoriš, tem več veljaš. Po tej logiki, čim več pustiš ljudi čakati, tem več veljaš. Če že na cesti ne moreš izsiliti »spoštovanja« od ljudi, jih vsaj v kinu lahko prisiliš, da te čakajo. Seveda tudi uprava kina napeljuje vodo na mlinček teh ljudi s tem, da kino dvorane ob napovedanem času ne zapre in ne začne s predstavo. Povsod je namreč običaj, da se predstave začnejo ob napovedani uri, zamudniki pa se morajo pokoriti pred vrati dvorane, dokler ni predfilm končan. Tudi v Logatcu bi se ta praksa najbrže obnesla.

Dopisujte v Logaške novice.

V prihodnji številki bomo uvedli novo rubriko »Zanimivosti« in »Ali veš?«

Kako naj delamo?

Neverjetno mnogokrat se delavci enega oddelka pritožujejo, kako težko je delati, če nek drugi oddetek ne napravi izdelka tako, kakor bi moral biti. Kot smo že govorili, vemo, da delo enega oddelka zavisi od drugega oddelka. Če je na primer v strojni slabo obdelan komad, to delavec v strojni ne občuti, ampak šele v drugem oddelku, ko se delavec mnogo dalj časa zamudi z montiranjem, kakor pa je sploh potrebno. Izdelek je moral popravljati pa še ni bil tak, kakor bi moral biti.

Ni potrebno, da greši samo delavec v strojni, lahko tudi delavka v brusilnici zabrusi in imamo v montaži isti primer, kakor prej navedeni. Takih slučajev imamo nešteto. Imamo primere, da napravi slab izdelek strojna, ta komad izbrusi brusilnica, potem ga spolitirajo, v montaži montirajo, v skladišču pa vržejo proč, ker vidijo, da je artikel za prodajo neuporaben. Koliko brezplodnega delovnega časa je vrženega na ta način proč.

Ker pa je mišljenje delavcev enega oddelka tako, da so napravili dobro, kljub temu, da so napravili slabo, je treba to odpraviti. To se odpravi na lahek način, kajti delavci ne delajo slabo namerno, temveč večkrat vsled tega, ker ne poznajo sistem dela in potrebe drugega oddelka.

Mišljenja smo, da bi moral mojster oddelka montaže, politirne, šef skladišča itd. tedaj, ko izdelke prejema iz drugega oddelka, pa ti ne odgovarjajo, poklicati na kratek sestanek delavce tistega oddelka. Mojster in njegovi delavci bi prav z lahkoto razložili drugemu mojstru in delavcem, kakšne težave so z njihovimi izdelki. Praktično bo lahko pokazal, kako težko je delo z nepravilnimi izdelki. Šele na ta način, da bodo delavci v praksi uvideli kje so napake, jih bodo odpravili. Malo je verjetno, da bi delavec, ki mu njegov tovariš v sosednjem oddelku razloži napako ne skušal izboljšati svojega dela.

Poizkusimo v tovarni s tem načinom odpravljanja napak in videli bomo, da bomo imeli uspeh.

BOLOVANJE V MESECU MAJU

V mesecu maju je bilo na bolovanju 82 ljudi ali 14.2% vseh zaposlenih.

Do 6 dni je болоvalo 64 ljudi, ki so ostali doma 276 dni, v vrednosti mezd 75.168 din, ki jih je moralo plačati podjetje. Nad 7 dni je болоvalo 18 ljudi.

S tem, da je tako veliko število ljudi, ki so v bolniški, smo dosegli zelo žalosten rekord, ki je bistveno vplival na produkcijo in finančno stanje podjetja. Naš kolektiv se bo moral resno boriti proti obolenjem ter po eni strani odstraniti vzroke, ki povzročajo obolenja (prah), v še večji meri pa proti bolnikom - simulantom. Imamo celo vrsto slučajev, ko vidimo »bolnika« težko delati okrog hiše in na polju, delavci, ki so pa na delu, delajo zanj!

Kako vpliva tako velik procent bolnikov na naš uspeh, bomo videli v naši prihodnji številki »Logaških novic«, kjer bomo podrobno razložili naše delo za prve tri mesece letošnjega leta. Eden od vzrokov male produkcije je prav neopravičeno bolovanje, ki nas je prisililo, da smo morali zaposliti toliko več ljudi, produkcija pa se kljub temu ni povečala.

SPREJETI DELAVCI V MESECU MAJU:

Vehar Pepca, Kacin Ivanka, Albreht Jožefa, Mrhar Zofija, Rovar Franc, Malovrh Anica, Istenič Josip, Ržen Pavla, Korenč Olga, Lampe Marija, Česnik Kornelija, Bajc Marija, Vidmar Marija, Vidmar Bernarda, Klavžar Marija, Poženel Marija, Bajc Rudi, Puntar Ana, Vončina Alojzija, Hladnik Jože, Jereb Dominik, Mivšek Jože, Puc Pavla, Trpin Jožefa, Peček Zofka, Rupnik Jernej, Novak Marjanca, Prodič Antonija, Treven Boris, Kordiš Franc, Cigale Alojzija, Senčur Pavel, Kranjc Terezija, Lukan Pavel, Modestin Francka, Slavinec Franc, Kodele Marija, Moljk Marija, Bombač Jelka, Lukančič Tončka, Pečkaj Frančiška, Mivšek Matilda, Kobal Zofka, Indihar Zvonka, Debevc Nada, Masle Marija, Gaberšek Pavel, Otrin Tine, Jereb Amalija, Logar Ivanka, Škrjanc Stanko.

Sprejeti v upravo:

Mihevc Anica.

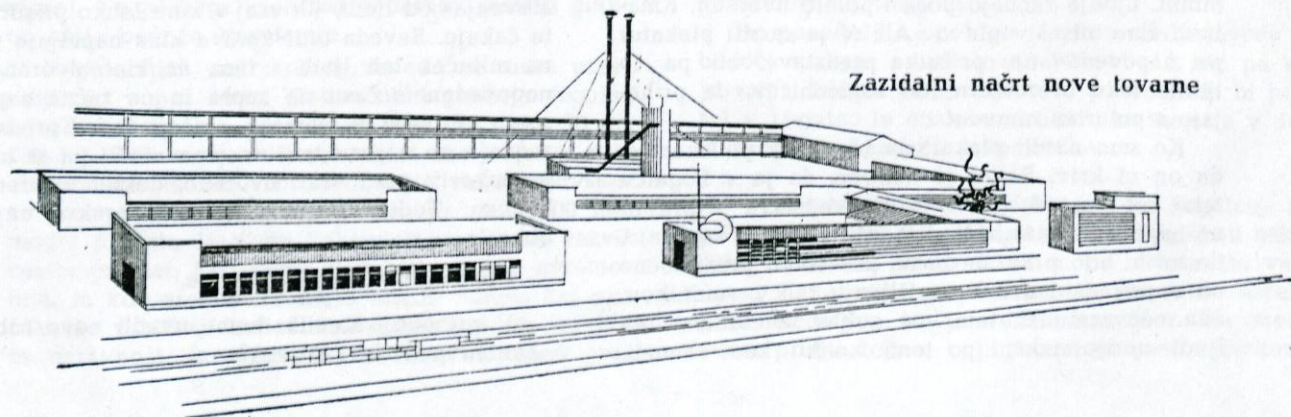
PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA:

Kraševac Štefka na lastno željo, Pavlin Marija na lastno željo, Kobal Jože sporazumno, Rupnik Marija sporazumno, Vilar Anton na lastno željo.

DISCIPLINSKE KAZNI:

Mihevc Ivan s pismenim javnim ukorom zaradi nerednega prihajanja na delo.

Tiska tiskarna Umetniškega zavoda v Ljubljani

Zazidalni načrt nove tovarne